

Bestemmelser i § 53 af Kolonialloven af 27de November 1863.

3) Tredie Behandling af:

Forslag til Lov angaaende Frihed for Bygningssafgift.

4) Anden Behandling af:

Forslag til Lov angaaende Frihed for Bygningssafgift m. v. for visse Arter af mindre Leiligheder i Kjøbenhavn.

Mødet hævet Kl. 3, 35 Min.

105te Møde.

Onsdagen den 6te Marts Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

**Formanden:** Siden forrige Møde er omdelt Endringsforslag til eneste Behandling af „Forslag til Lov om Forandring i og Tillæg til Lovene af 29de December 1857, 4de Januar 1861 og 22de Marts 1867 angaaende Sifferiet i Limfjorden“; „Forslag til Lov om Konkurs samt om nogle Forandringer i de gjældende Bestemmelser om Pant og Exekution“, saaledes som dette Lovforslag igaar er vedtaget af Folkethinget ved 2den Behandling, samt „Forslag til Lov indeholdende Tillæg til Lov om Tillsyn med Udvandrerens Befordring af 1ste Mai 1868“, saaledes som ogsaa dette Lovforslag igaar er vedtaget af Folkethinget ved 2den Behandling.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til:

1ste Behandling af „Forslag til Lov om Adel, Titler, Ordener og Rang m. m.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2387 ff.).

**Berg:** Det er første Gang, at denne Sag bringes frem for Thinget i den Form, hvori den fremkommer, som et særskilt Lovforslag, men selve Sagen er selvfølgelig ikke blot lige saa gammel som Rigsdagen, men meget ældre. Den har en Historie her i Landet før 1848, og den har ved forskellige Leiligheder givet Anledning til varme og livlige Debatter i Rigsdagen. Jeg skal minde om, at Njondt Grundlovens Bestemmelser i saa Henseende ere overensstemmende med Grundlovsudkastets, saa fremkom der dog fra Grundlovsudvalgets forskellige Dele Forslag til ikke uvæsentlige Forandringer deri. Saaledes fremkom Mindretallet med Forslag om, at „Adel, Titler og Rang er affkaffet“, eller subsidiært: „Den nuværende Adel ophæves med de nulevende Adelspersoners Død“, medens hele Udvalget var enigt i at foreslaa, at „Adel, Titler og Rang kan for Fremtiden ikke meddeles Noget“. Visse Hensigtsmæssighedshensyn bragte imidlertid det store Flertal, som var for i alt Fald at gaa med hele Udvalget, til at blive staaende ved Lovudkastet, idet man ikke, som det blev udtrykt af Drdføreren for et større Partii paa den grundlovgivende Forsamling, det nuværende ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgfreds (B. Christensen), for denne Sag vilde sætte Hovedsagen i Fare, men, at „opfat var ikke opgivet“. Det er en Selvfølge, at de større Spørgsmaal, de forskellige Forvillinger og i det Hele den Tilstand, som fandt Sted her i Landet fra 1849 til 1864, maatte lægge Krav paa de lovgivende Repræsentationsforsamlinger med Hensyn til Ordningen af mangt et Spørgsmaal, der stod over det nuværende i Betydning, men da man i 1864, 65, 66 havde Kampen om Grundlovsforandringen, kom Sagen frem paany, omtrent i den Skikkelse, som var foreslaaet af Grundlovskomiteen i den grundlovgivende Forsamling. Jeg skal ikke nærmere betegne Karakteren af de Forhandlinger, som da fandt Sted, Grundene for Forslaget ere væsentlig de samme nu som tidligere, og jeg skjønner ikke rettere, end at der var Ingen, der den Gang, saa lidt som i 1849, havde Mod til at træde i Skranken for Vibeholdelsen af den Slags Sager, som der her er Tale om. Imidlertid